

عنوان مقاله:

کار بست مدل های نظام ملی مدیریت نوآوری در ارتقای شاخص های نوآوری و اثر بخشی سازمانی

محل انتشار:

کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علیرضا فرخنده زاده - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج گروه مدیریت ایران غیرانتفاعی اروندان و آموزش و پرورش فارس

خلاصه مقاله:

تغییر و تحولات در یک کشور و نیز میزان کارایی شرکتهای درگیر رقابت در عرصه تجارت بین المللی کالاها و خدمات صرفا بستگی به عملکرد بخش تحقیق و توسعه آنها ندارد بلکه به نحوه مدیریت و سازماندهی منابع موجود در سطح شرکتی و ملی بستگی دارد. نظام ملی مدیریت نوآوری نظامی است که در آن بخش خصوصی دولتی، دانشگاه ها و مراکز علمی و همچنین موسسات دولتی برای نیل به هدف یکسانی که همانا تولید علم و فناوری بومی می باشند بایکدیگر به تعامل می پردازند یا عبارت دیگر مجموعه ای از نهادهای مجزا است که بصورت انفرادی یا مشترک در امر توسعه و گسترش فناوریهای جدید فعالیت می کنند و چارچوبی رافراهم می کنند که دولتها در آن چهارچوب بتوانند در زمینه فرایند نوآوری سیاستگذاری نموده و آنها را به مورد اجرا بگذارند. ماهیت چنین تعاملی که اهدافی چون ابداع، حمایت، تامین مای و یا نظارت بر علوم و فناوریهای جدید را دنبال می کند می تواند فنی، تجاری، حقوقی و اجتماعی و مالی باشد. با در نظر گرفتن جنبه های مختلف نظام های مدیریت نوآوری، میتوان طرح کلی چارچوب های جدید مدیریت نوآوری که با هدف تبیین و شناسایی خلاءها و چالشهای موجود و نیز ارتقای رقابت پذیری ملی تدوین شده است را طراحی نمود هدف این مقاله ارائه تعریفی از نظام ملی مدیریت نوآوری و معرفی مجمل مدلهای مختلف آن جهت ارتقای شاخصهای نوآوری و افزایش ظرفیت تولید در کشور می باشد.

کلمات کلیدی:

نوآوری، نظام ملی مدیریت نوآوری، شاخص های نوآوری، تولید ملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/420215>

